

ה"ת 32676/03/15 - שיקאגו החדשה עסקי רכב (1997) בע"מ, מוחמד אבו יוסף נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 32676-03-15 שיקאגו החדשה עסקי רכב (1997) בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא
המבקשים
1. שיקאגו החדשה עסקי רכב (1997) בע"מ
2. מוחמד אבו יוסף
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

ב"כ המבקשים: עו"ד רועי אטיאס

נציג המשיבה: רס"ר אדם לקר

החלטה

כללי

1. ביום 16.5.14 נגנבה משאית מאזור התעשייה ביושב אבן ספיר.

2. חומר החקירה בתיק, ובפרט מסמך שסומן מב/1 מיום 2.4.15 בחתימתי, מלמד כי רכב מסוג שברולט מ.ר. 44-160-72 (להלן: "הרכב") שימש לביצוע העבירה של גניבת המשאית. ביום הגניבה המבקש 2 הוא שנהג ברכב.

3. המבקש 2 נעצר לחקירה ביום 1.7.14 והרכב נתפס על ידי המשיבה. לטענת המשיבה, מאחר ומדובר ברכב ששימש לביצוע עבירה, יש מקום לאפשר לה להמשיך ולהחזיק בו, על מנת שניתן יהיה לחלטו בתום ההליך הפלילי.

4. לפני בקשה להחזרת תפוס. במסגרת הבקשה נטען, כי המבקשת 1 היא הבעלים של הרכב, שאמנם נרכש ממנה על ידי המבקש 2, אך הבעלות לא הועברה בשל אי עמידתו של המבקש 2 בתשלום שעליו הוסכם. עוד נטען כי משחלפו 180 ימים מיום התפיסה ולא הוגשה בקשה להארכת תוקף ההחזקה בתפוס, וממילא לא ניתנה החלטה המאפשרת למשיבה להמשיך ולהחזיק ברכב, על המשיבה להשיב את הרכב לידי המבקשת 1 לאלתר.

ההליכים שקדמו לבקשה

5. ביום 11.8.14 הוגשה על ידי שני המבקשים בקשה להחזרת תפוס אשר נידונה על ידי כב' השופט פולוק במסגרת ה"ת 13115-08-14. כב' השופט פולוק קיים מספר דיונים בבקשת המבקשים להחזרת תפוס.
- בין לבין, הגיש המבקש 2 לבדו בקשה נוספת להחזרת תפוס. בכתב הטענות שפתח את הבקשה לא ציין ב"כ המבקש 2, הוא ב"כ המבקשים בבקשה זו, כי התקיים הליך קודם לפני כב' השופט פולוק, ומשכך היא נפתחה כבקשה חדשה במסגרת ה"ת 53447-01-15. עובדת קיומה של הבקשה הקודמת התבררה בשלב מאוחר יותר. הבקשה נדונה על ידי כב' השופט קסלסי ונדחתה ביום 17.2.15.
6. לאחר שניתנה החלטתה של כב' השופטת קסלסי, הגישה המשיבה הודעה על ההחלטה לכב' השופט פולוק והוא ביטל את הדיון שנקבע בבקשה שהוגשה במסגרת ה"ת 13115-08-14 והורה לגנוז את התיק.
7. באחד מכתבי הטענות שהוגשו על ידי ב"כ המבקשים ביום 11.2.15 במסגרת ה"ת 53447-01-15, נטען על ידי ב"כ המבקשים כי כב' השופט פולוק הבהיר לצדדים במהלך הדיונים שהתקיימו לפניו, כי המועד להשבת הרכב למבקשים הוא ביום 1.4.15.
- החלטה שכזו, או פרוטוקול דיון המתעד קביעה שכזו, אינם מצויים באף אחד מתיקי בית המשפט שעסקו בבקשות להחזרת הרכב התפוס, ולא ברור על מה נסמך ב"כ המבקשים בטענתו זו. משלא נמצאה החלטה כאמור הנחת המוצא היא כי 180 הימים שבהם רשאית הייתה המשיבה להמשיך ולהחזיק ברכב באין החלטה אחרת, חלפו ביום 1.1.15.
8. ביום 12.1.15 הגישה המשיבה בקשה להארכת תוקף ההחזקה ברכב ב- 180 ימים נוספים וזאת במסגרת 13115-01-15. כפי שתואר לעיל, ביום 3.3.15 הודיעה המשיבה במסגרת אותו התיק, כי בקשתו של המבקש 2 להחזרת תפוס נידונה ונדחתה על ידי כב' השופטת קסלסי בה"ת 53447-01-15 ועל כן ביקש למחוק את בקשתו של המבקש להחזרת התפוס. כאמור, כב' השופט פולוק הורה על גניזת התיק וביטול הדיון שנקבע.
9. ככל הנראה בשל שגגה, לא נידונה בקשתה של המשיבה להארכת תוקף ההחזקה ברכב התפוס על ידי כב' השופט פולוק. שגגה זו אינה רובצת לפתחה של המשיבה. נראה כי תוצאה זו, כמו גם הימשכות ההליכים הנוגעים לבקשה להחזרת הרכב התפוס נובעים מריבוי ההליכים שבהם פתחו המבקשים, כאשר הגישו בכל פעם בקשה חדשה מבלי לציין את מספרי התיקים שבמסגרתם נדונו הבקשות שקדמו לה, ולעיתים אף מבלי לציין כלל את עצם קיומו של הליך קודם.

הבעלות ברכב

10. משעה שנמצא כי מתוך חומר החקירה עולה יסוד סביר לחשד לפיו הרכב שימש לביצוע העבירה, כנדרש לפי סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט-1969, יש לבחון מי משני המבקשים הוא בעל

הרכב, והאם היה שותף לביצוע העבירה.

11. המבקש 2 רכש את הרכב מן המבקשת 1. בסעיף 2 להסכם המכר שנערך בין המבקשים, ושעותק ממנו מצוי בתיק החקירה נכתב:

"2. המכונית הינה רכוש המוכר עד פירעון התשלום האחרון, המוכר שומר לעצמו את הזכות לקחת מהקונה את המכונית ללא הודעה מוקדמת, במידה והקונה לא עמד בתנאי התשלום או המחאותיו לא כובדו על ידי הבנק, במקרה זה או במקרה של אי מילוי התחייבות אחרת של הקונה, רשאי המוכר, אך אינו חייב לבטל את ההסכם ולחייב את הקונה בכל ההוצאות הכרוכות בכך, לרבות הוצאות משפטיות, המוכר יהא רשאי לקזז ולנכות מהכספים שיקבל מהקונה את כל נזקיו והוצאותיו."

המבקש 2 לא עמד במלוא התשלומים שעליהם הוסכם במסגרת הסכם המכר, שכן המחאה שמסר לא כובדה, ועל כן נטען על ידי המבקשים, כי המבקשת 1 היא בעלת הרכב, וזאת בהתאם לאמור בהסכם המכר.

12. תניה זו שבסעיף 2 להסכם המכר עשויה הייתה להתפרש כמשכון מוסווה לפי סעיף 2(ב) לחוק המשכון תשכ"ז-1967, אף לפי הקריטריונים המחמירים שנקבעו ברע"א 1690/00 מ.ש. קידוחי הצפון בע"מ נ' ורד גוילי (פ"ד נז(3) 385), אשר ביטל את ההלכה שקדמה לו ונקבעה בע"א 455/89 קולמבו מאכל ומשקה בע"מ נ' בנק למסחר בע"מ (פ"ד מה(5) 490).

דא עקא, המשיבה עצמה אינה חולקת על הטענה לפיה המבקשת 1 היא בעלת הרכב. כך טען נציג המשיבה באופן מפורש בדיון שנערך ביום 17.2.15 לפני כב' השופטת קסלסי, עת ביקש לדחות את בקשתו של המבקש 2, אשר לטענתו אינו בעל מעמד לבקש את שחרור הרכב התפוס, וכך אף נטען בדיון שנערך לפני.

משעה שהצדדים אינם חלוקים ביניהם בעניין זה, יש לקבוע לצורך הליך זה כי המבקשת 1 היא אמנם בעלת הרכב.

13. המשיבה אינה טוענת כי המבקשת 1 הייתה שותפה לביצוע העבירה, וכי בעת שמסרה את הרכב לחזקת המבקש 2 ידעה כי הרכב צפוי לשמש לביצוע עבירה. בנסיבות אלה יש להורות על החזרת הרכב לידי המבקשת 1, וכך אני מורה.

14. במהלך הדיון שהתקיים לפני טען ב"כ המשיבה, כי חרף העובדה שהמבקשת 1 היא בעלת הרכב יש לאפשר המשך תפיסתו בידי המשיבה, שכן כל קביעה אחרת עשויה להוות תמריץ לבצע עבירות באמצעות כלי רכב שנרכשו בדרך דומה מבלי ששולמה מלוא תמורתם תוך קיומו של סעיף "שמירת בעלות" בחוזה המכר, באופן שיבטיח כי לא ניתן יהיה לתפוס את הרכב.

בסופו של יום אין הבדל בין התרחיש אותו הציג נציג המשיבה לבין כל מקרה אחר שבו רכב שהושכר או הושאל שימש לביצוע עבירה מבלי שבעליו ידע כי צפוי לשמש למטרה זו.

15. במהלך הדיון שהתקיים בפני כב' השופט פולוק ביום 19.10.15 הצהיר ב"כ המבקשים, כי אם הרכב יוחזר לידי המבקשת 1, היא לא תשיב אותו למבקש 2 בשום שלב, גם בחלוף 180 ימים מיום התפיסה. חזקה על המבקשת 1 שכך תנהג, שאחרת יהיה בכך כדי להוות ראיה התומכת בכך שהרכב אמנם מצוי בבעלות המבקש 2, והדבר יהווה עילה לעיון חוזר בהחלטתי.

16. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ' ניסן תשע"ה, 09 אפריל 2015, בהעדר
הצדדים.